

Op 26 juni 2011 was de preektekst **1 Korintiërs 12:1-11**.

We hebben gezongen: Opwekking 378, 687, 710, Gezang 239:1,3,4, 456:1-3, EL 434a.

Charismatisch – daarbij denken wij aan datgene wat de gevestigde kerken hebben laten liggen: bijzondere gaven van de heilige Geest, ingevingen, vreemde talen, genezingen. In Korinte dacht men ook zo.

Gemeenteleden zonder opvallende gaven hadden daar dus een probleem. Die telden niet echt mee.

Paulus stelt deze ‘gewone’ niet-zo-geestelijke gemeenteleden gerust. De heilige Geest werkt namelijk in iedereen die zegt: “Jesus is Heer” (12:3) en niet alleen in gemeenteleden met bijzondere gaven.

Het is ook helemaal niet nodig om zo te focussen op het bijzondere. Het Griekse woord ‘charisma’ komt van ‘charis’: genade. De nadruk ligt dus niet op het bijzondere, maar op het gekrégene. Charisma, meervoud charismata, betekent gewoon: cadeautjes...!

Paulus moet dus nogal wat corrigeren in die bruisende gemeente van Korinte, waarin de minder opvallende gemeenteleden dreigen onder te gaan in de spontane geestesuitingen bij de zgn. geestelijken. Hij gaat ordenen en rubriceren. De charismata (gaven) die hij noemt, vormen niet een wilde rijstebrij, maar vormen koppeltjes. In de vertalingen komt dat niet zo uit, maar Paulus heeft het als volgt neergezet:

Want aan de één wordt door de Geest een woord van wijsheid gegeven	en aan een ander een woord van kennis, door dezelfde Geest;
aan de één geloof, door dezelfde Geest,	en aan een ander genadegaven van genezingen, door dezelfde Geest; en aan een ander werkingen van krachten,
	en aan een ander profetie, en aan een ander het onderscheiden van geesten,
aan de één allerlei talen,	en aan een ander uitleg van talen.

De gaven zijn op elkaar aangewezen, vullen elkaar aan! Jij hebt de gave van wijsheid (wat je moet doen), ik hebt de gave van kennis (wat je moet weten). Zo werkt God blijkbaar.

In de gemeente van Christus beschikt niemand over een gave die zelfstandig kan bestaan!

Eventueel arrogante gemeenteleden danken God voor de gave van hun medegelovige, die naast of achter hen staat. Zij die wat op de achtergrond bezig zijn, worden hier geweldig omhoog gestoken. Iedereen vormt een onmisbare schakel.

Gesprekspunten:

1. Heb je iets geleerd van dit bijbelgedeelte?
2. Wat is/was voor jou de maatstaf om te zien of iemand iets heeft met de heilige Geest?
3. “Ik ben een cadeautje van de heilige Geest aan deze gemeente...”Reageer hier eens op.
4. Hoe kom je erachter welke gave(n) je hebt?
5. Wat heb je met bijzondere gaven zoals tongentaal of genezingen : maken die je nieuwsgierig, of huiverig, of nog anders? (Over tongentaal gaat de volgende Keek, over genezingen moet nog een preek komen.)
6. Wat zou je willen zeggen tegen mensen, die vaak het gevoel hebben dat ze niet meetellen?

Blijft er in de kring iets onduidelijk? Of is er behoefte aan een vervolgpreek? Of nog iets anders? Laat het weten aan **Postbus 57!** (Frans Halshage 57) – postbus57@ankergemeente.nl